

Z Wiednia d. 22. Lutego.

Za ś. p. Cesarza Jmć Jozefa II odprawione zostały d. 19 Lutego w wieczor wigilie w kościele zamkowym, a nazajutrz przed południem exekwicie, na których Najjaśniejsi Cesarstwo Jchmość z Arcy Xiążętami i całym dworem znajdowali się. Podczas obchodu tej smutney pamiątki były teatry zamknięte.

Wczoraj d. 21 odprawili się w zamkowym kościele exekwicie za ś. p. Cesarzową Jmć Eleonorę, z domu Xiężniczkę Montuańską, żałóżycielkę orderu damskiego S. Krzyża, oraz i za inne dusze tegoż orderu. Cesarzowa Jmć wraz z znajdującymi się tu damami była na tym smutnym obrzędzie przytomna.

J. C. K. M. raczył barona Antoniego He'wersheim C. K. aktualnym szambelanem mianować.

Urządzona tymczasowa na dniu 1 Lutego 1803 nowa buchalterya nadworna wojskowa, tak dalece gorliwą swoją czynność posunęła, że równym postępie już krokiem z dawną wojskową buchalteryą. Pod czynnym F. M. L. Supfitz zrewidowała 19,837 rachunkow, odbyła 6562 exhibitow, oprócz innych codziennie przytrafiających się robot.

O tak spiesznyu odbywaniu interefflow przez nowo zaprowadzoną manipulacyą, doniósł Arcy Xiążę Jmć Karol J. C. K. Mci, który wszystkim członkom wspomnioney buchalteryi swoje naywyższe ukontentowanie oświadczyć raczył.

D. 7 t. m. C. K. akademii wschodnich językow obchodziła uroczystem nabożeństwem, potem obiadem rocznicę 50 letniego swego założenia.

Z Bru'nu d. 21. Lutego.

Dziś odebraliśmy potwierdzenie z okolicznościami o udzielonem w przeszley gazecie zamordowaniu Abdul Wechaba w Arabii. Zaboycą jego był zagorzały Pers, nazwiskiem Haksi Osman, który umowiwszy się z baszą Bagdadu, wszedł pod pozorem ważnego intereffu do jego domu, i gdy ten modlitwę odbywał, przebił go, dla zemszczenia się (jak mówił) za okrucieństwa i zbrodnie, które jego stronnicy nad grobem Imana Hussein (syna Alliego, którego mahometańską sektę w Persyi wyznają) popełnili. Gdy to zaboystwo rozłożonem zostało, zrobiła się między ludem, w znaczney liczbie zebranem, wielka wrzawa, ale zaboyca zniknął i nadaremnie go szukano. Przywrocono wprawdzie spokójność, ale nie można było wie-

dzieć, czy ta długo trwająca będzie, bo mamy przykłady, że śmierć nowowierca, którego stronnicy za męczennika mają, częstokroć większe sprawia nieszczęścia, jak gdyby naturalną umarł śmiercią. Inni znowu twierdzą, że zaboyca na miejscu na sztuki był od ludu rozsiekany. Wiadomość ta atoli wielką sprawiła w dywanie radość i goniec, który ją przywiozł znacznie udarowany został. Porta pochlebia sobie, że teraz przywrocona zostanie spokojność w Arabii.

Karawany z towarami zatrzymały się w Belgradzie, ponieważ dowiedziano się, że znowu po drogach uwiłaią się wielkie rozbojników hordy. Jeden chrześcijański kupiec osiadły od kilku lat w Belgradzie znalazł się w niemiłym bardzo położeniu. Jeden Turek miał przekazanych do niego 20 ezer. zł. w złocie; ten odebrawszy je, zaniosł do Deia, oskarżając go jako fałszerza monety, że były oberznięte. Nieszczęśliwy kupiec został podług ustaw tureckich skazany na 1000 kiiów w podeszwę i pozbycie prawey ręki. Chrześcijańscy kupcy i inne litościwe osoby wstawili się za nim, i zaledwo wyprosiły nakoniec, że cielesna kara na 1000 piastrow zamieniona została, na które zrzucili się natychmiast i sądowi oddali. — D. 6 t. m. nadszedł nakoniec oczekiwany do Belgradu goniec i przywiozł potwierdzenie baszy na urządzie. — D. 1 nadał się Aga Janczarow z listownemi przetożeniami do Konstantynopola przy wystrzałach z armat i ręczney broni. Po iego poselstwie wiele sobie dobrego Janczarowie obiecuia.

Z Petersburga d. 31. Stycznia.

Hrabia Schulenburg elektorsko-saski poseł przy tutejszym dworze powrócił tu przed kilku dniami po nieiakiey niebytności.

Tajny radca Kurakin i członek Imper. gabinetu umarł nagle. Jenerał leitnant Arbe-

niew, który odbywał kampanią w Hollandyi przeciw Francuzom, umarł także w kilka dni po śmierci swey matki.

Szeł regimentu Sewerskiey dragonii, Jenerał maior Węggeski, został na swoią prozbę od służby uwolniony.

Będący przy wydziale ministra sprawiedliwości jako juris konsultus umieszczony professor Salsfeld, został na radcę nadwornego wyniesiony.

W Dorpacie odprawił się na d. 18 Grudnia publiczny examen uczniów tamteyszego instytutu nauk pod iego prezesem, tajnym radcą i członkiem tamteyszey wszechnicy P. Vietinghoff, pod czas którego bardzo się dobrze popisali.

Ślawna śpiewaczka Pani Mara jest tu codziennie z Rygi oczekiwana, gdzie się już po kilka razy z wielkimi oklaskami słyszeć dała.

Oto jest autentyczny wypis weszłych do przedniejszych portow Rosyi w roku 1803 okrętow: Do Kronstadt 1096, (z których tylko 400 poszło do Petersburga). Do Rygi 1121, do Archangelu 267, do Lipawy 253, do Rewlu 88, do Narwy 83, do Wyborga 72, do Pernawy 68, do Windawy 40, do Odessy (do 1 Listopada) 502, do Taganrok (do 1 Października) 161, do Kupatoria 97, do Kertszu 60, do Sewastopolu 57, do Teodolia 50 &c. W liczbie tey znajduie się 294 rossiyskich okrętow, 1312 angielskich, 450 szwedzkich, 404 duńskich, 339, tureckich, 294 austryackich.

W osadzie archangielskiey Kereti znaleziono w stłumykach Kerety i Tszwernoj perłowe muszle, w których perły dosyc są wielkie i mało co uchodzą w piękności i farbie wschodnim perłom.

Z Londynu d. 4. Lutego.

Xiążę Wallii zachorował nagle w Bright-

tu; pojechało do niego dwóch znakomitych ślad lekarzy P. Farguhar i Walker. Puszczano mu po kilka razy krew, i już zaczena się mieć lepiej.

Urządowe doniesienia o poddaniu się francuzkiej załogi i okrętów na St. Domingo, nadeszły nakoniec, i zapewne będą oznajmione przez dworską sobotnią gazetę. Przystane tu zostały z Jamaiki od jenerała Duckworta na fregacie Rewolucyanka o 44 armatach, która w 23 dni przybyła do Portsmutu. Przybyli na niej francuzki jenerał Rochambeau, 6 innych jenerałów i wielu sztabowych officyerow; lecz nie będą mieli pozwolenia udać się do Londynu. Reszta francuzkich officyerow w liczbie 300 znajduje się na słowo honoru na Jamaice, gdzie także krótko przed odejściem wspomnioney wyżej fregaty wszystkie francuzkie woyska w liczbie 6000 już przybyły. Nie mity tu przyjęto wiadomość, że cały korpus woyska francuzkiego umieszczono na osadzie angielskiej, wolanoby raczej, żeby go prosto do Francyi odesłano. Zabrane na St. Domingo okręty są: 1 liniowy okręt o 74 armatach, 3 fregaty, 1 korweta, 6 małych zbrownych, wiele kupieckich i przewozowych statkow, które już do Jamaiki sprowadzono.

Przesadzają zapewne, kiedy podają, do 50,000 rożnemi czasy wysadzonego woyska francuzkiego na St. Domingo; lecz to zdaie się być rzeczą pewną, że smutne ich ofiarki, które Rochambeau ochronił, wynoszą jeszcze z kobietami i dziećmi do 6000 ludzi. Cieszymy się wprawdzie z zadanego ciosu francuzkiemu handlowi; jednik niemasz w Anglii żadnego człowieka oświeconego i przewidującego przyszłość, żeby się nie obawiał okropnych skutkow dla innych narodow i całej Europy z panowania Afryk now na najsłabiej w świecie wyspie. Jamaika nay-

pierwszą może się stać ofiarą. Jeżeli rewolucya amerykańska stała się dla sameyże monarchii francuzkiej okropną, tedy dane wsparcie czarnym na St. Domingo przez armią angielską kosztować może kiedyś Anglią kilka najpiękniejszych osad. Dziś można sobie pochlebiać znaleźć w władających Afrykanach mniej niebezpiecznych sąsiadow, nizeli w mocarstwie, któremu zarzucamy ambicyą, łakomstwem i podbijanie, lecz to są momentalne uniesienia, które zawsze zdrowy rozsądek odrzuca.

Wczoray wypłynął admirał Kornwallis na swoje stanowisko przed Brest, skąd go ostatnia odpędziła burza. Poptynęło z nim 7 liniowych okrętow i 1 fregata.

Z Ceylonu nieprzyjemne nadeszły wiadomości. Nieznośne upały i inne do klimatu przywiązane okoliczności tak dalece wyniszczyły w jedney twierdzy na środku wyspy angielskie woyska, iż komendant przymuszony był z kraiovcami kapitulować. Zaledwo kapitulacya zawartą została, aż kupa Malaiow będących w służbie angiels: do kraiovcow przeszła i wszystkich swoich officyerow wyrznęła, jednego tylko wyjąwszy, który się ucieczką ratował. Tym czasem wstawano z Kalkuty znaczne posiłki do Ceylonu, za odejściem których spodziewają się, że oręż angielski nakoniec poskromi nieposłusznych.

Nasze fregaty Hydra i Trybuna natrafily d. 30 Stycznia przy la Hogue na 20 francuzkich statkow płynących z St. Malo do Boulogne, i zdobyły 4 armatne łodzi pierwszego rzędu 80 stop długie, a 28 szerokie i do Portsmutu przyprowadzily. Każdy z nich miał na sobie 50 żołnierzy i maytkow.

Wiadomości z przylądka dobrej nadziei pod d. 29 Października donoszą: że tamtejszy hollenderski rządca dowiedziawszy się o

wybuchłej nowej wojnie, kazał cały skład wschodnio-Indyjskiej angielskiej kompanii zapieczętować, towary i pieniądze angielskich kupców przytrzymać; lecz na przełożenia angielskich kupców, którzy przy oddawaniu przyłądka Hollendrom oświadczyli się tam zollac i spokojnie się zachowują, zostały te surowe kroki odwołane.

D. 1 zgromadziła się niższa izba parlamentu, a d. 2 doniósł sekretarz stanu Jorke, że d. 8 przyniesie bil, przez który dotychczasowe ustawy względem ochotników częścią obniżone, częścią też poprawione zostaną. Domyślają się, że dotychczasowe zakłócenia w korpusach ochotników przez nowy bil zupełnie usunięte będą. — P. Vanstart pierwszy urzędnik skarbu wniósł, iż będzie podany rapport o statych taxach od d. 5 Stycz: 1803 do 1804 roku. Minister Addington zapowiedział wniosek względem stanu cywilney listy, który w tajnym wydziale ma bydź rozstrząsany. Będzie tu zapewne rzecz o Xciu Walii.

W Szkocyi obozują już po części ochotnicy.

Liniiowy okręt Courageux, który prowadził 73 kupieckich okrętów do zachodnich Indyy, przymuszony był z 38 okrętami powrócić do Plimutu, a reszta schroniła się do portów irlandzkich.

Król do zupełnego już powrócił zdrowia, i codziennie się przejeżdża; lord Hawkesbury i inni ministrowie miewają już u niego audyencye.

P. Liston nie pojedzie więcej na ambasadora do Konstantynopola.

Z Neapolu d. 17. Stycznia.

Dzień urodzenia J. K. M. obchodzony tu był na d. 12. t. m. z największą okazałością.

Przed portem naszym ciągle stoją angielskie

okrety i czasami zawiają do portu dla nabrania potrzebnych im rzeczy.

Zdaie się, iż mają zamiar założyć nowe muzeum starożytności w Sycylii, a przynajmniej wysyłać na tę wyspę rzadkie przedmioty i pomniki, które zgromadzone były w Portici.

Prowincya Catanzono która od 8 lat napełniona była bandami łotrow przez czynność i waleczność woysk przeciw nim wysłanych uwolnioną nakoniec została od nich i spokojność odzyskała.

Z Genui d. 28. Stycznia.

Ostatniej soboty szaniec w *Tour de l'Amour* w sąsiedztwie *St. Antonio de Bocca* ukończonym został; szaniec w *St. Antonio* podobnie już jest gotowy. Teraz robią około szaniec w *Punta del Molo vecchio, Comarca di Carignano, Lanterne i Lavagna.*

Izba Apostołska otworzyła tu pożyczkę na 240 tysięcy szkodow rzymskich, zapewnioną na kanonich emphiteotycznych których ogólny roczny dochod wynosi 428,404 szkodow.

W tych dniach przywieziono tu wielką skrzynię z Paryża; jest ona jak zapewniam, przeznaczona od pierwszego konsula dla Oycy S. lecz coby w sobie zamykała dotąd niewiadomo.

Piszą z Rzymu że Imperator Jan Rosyyski kazał proponować Oycy S. założenie kolegium rosyyskiego w tej stolicy pod zarządzeniem rządców których J. Imperatorska Mość sam mianować będzie. Przydać, że temi rządcami będą osoby wybrane z pomiędzy Jezuitów znajdujących się w Rosyi.

Z Ratysbony d. 3. Lutego.

Dziś minister Elektora Jnc. Brunświckiego głosował w dwóch wyższych kolegiach względem głosow męzkich w następującym sposobie:

"J. K. M. Wielkiej Brytanii i Elektor Jmć. Brunświcko -Luneburski wziął pod największą rozwagę, stosownie do konstytucyi, systematu i zwyczajów Rzeszy, przedmioty wymienione w wyroku Dworu Cesarskiego pod dnem 30 Czerwca, a do dyktatury podanego pod dnem 8 Lipca roku zeszłego, względem głosów w kolegium Xiążąt. Pragnie on nadewszystko aby ten ważny interes ułożono, i uskuteczniło w tym sposobie, aby mógł ziednać i ustalić powszechną ufnosć w Rzeszy, i jest przekonany że nie zbędzie na środkach i sposobach do zbliżenia i pogodzenia różnych w tej mierze zdań; jest także przekonany że takowe pogodzenie, a przynajmniej ułożenie w celu jego otrzymania, które nikomu w niczym szkodzić nie może, będzie zgodnym z zamiarem J. C. Mości Rzymskiej, tudzież z uczuciami jego współtanów. J. K. Mość zwracając swoje widoki ku podobnemu ułożeniu mniema za rzecz nayprzyzwoitszą i nayskuteczniejszą dla otrzymania tego pogodzenia wyznaczyć nayprzed deputacją nadzwyczajną wybraną z kolegiów Elektorów i Xiążąt, któraby miała zlecenie roztrząsać środki mogące ziednać zbliżenie zdań lub ich jednorodność w tej mierze, a potem skutek pracy swojej przedłożyć jenerałnemu Seymowi, który następnie dalszy swoy w tej mierze wyda wyrok, co J. Krolewska Mość oddaie pod rozwagę swoich współtanów.

Z Berna d. 1. Lutego.

W naszym kantonie rozeszła się pogłoska, że znaczna liczba rodziny wynosi się z niego na obcą kolonią, lecz pokazała się fałszywą. Rząd ma naydokładniejsze raporty że nikt nie udał się do Kryna, i że 10 iedynie osob wciągu całego zeszłego roku wyniosło się do Ameryki.

Z drugiej strony piszą z Bazylei, że od

niejakiego czasu wielka z tego kantonu do Ameryki emigracya pokazała się, i że rada mała wydała pod d. 19 p. m. nowe w tej mierze urządzenie policyi. Emigranci przed wydaniem im paszportów muszą okazać stan swoich interesów, i rzec się za siebie i swoich następców mieszczaństwa.

Oto są niektóre szczegóły względem układu z Elektorem Jmć. Badeńskim. Ogólna kwota własności i dochodów o które Elektor Jmć upomina się od Szwajcaryi wynosi po uczynionym umiarkowaniu na które się zgodzono 1,287,782 zł. Do tej ogólnej kwoty kanton Zurich daie 266,943 zł. kanton Argowii 53,408 zł. kanton Szafhausen 225,994 zł. kanton Turgowii 233,267 zł. kanton S. Galla 11,170 zł. Elektor Jmć Badeński winien nawzajem niektórym kantonom kwotę 445,000 zł. Odciągnawszy tę kwotę od powyższej, reszta podzielona będzie w równych prawie częściach między Elektora Badeńskiego i potrzeby biskupstw Szwajcarskich albo kantonów które składają część ich dyecezyi.

Instytut lekarski przed 22 laty założony w Zurich, na nowo urządzony został. Rząd uznał go za szkołę kantonową i zapewnił dla niego pewny roczny dochód. Nowe programma wkrótce ma być ogłoszone; sławny Rahn ieden z założycielów Instytutu znajduje się jeszcze na czele zgromadzenia którego nie tylko kanton Zurich, ale i wiele sąsiedzkich kantonów winni są znaczną liczbę biegłych chirurgów i lekarzy.

Z Amsterdamu d. 7. Lutego.

D. 23 Stycznia aresztowano w Klivii skazanego na śmierć przez sąd wojskowy naszego kontra admirała Story, na zalecenie francuzkiego prefekta departamentu niższego Renu podprefektowi w Klivii, iż nie można być dosyć ostrożnym względem osob podeyrza-

nych o korespondencyą z Anglią. Podprefekt kazał natychmiast otoczyć żandarmom mieszkanie Storego, i jego przeyrzeć papiery; jest on zawsze od 2 żandarmow strzeżony. Rożni obywatele Kliwii zaręczają, iż bardzo spokojnie się zachowywał. Zostaie w areszcie aż do dalszych rozkazow prefekta departamentowego.

W Flesindze ćwiczą teraz żołnierzy w robieniu wiośłami, a maytkow w broni, aby iak jedni, tak drudzy w rozmaitem położeniu użytemi byđ mogli.

Dunkierski korsarz *le Diable a quatre*, zabrał jeden po drugim 6 angielskich okrętow pod brzegami angielskimi i wysadził z nich do Veere 40 angielskich ieńcow, których do więzienia do Middelburga zaprowadzono.

Dyrektoryat proponował na nowo ciętu prawodawczemu, aby właścicielom za każdy na połow śledzi przygotowany statek, który w roku przeszłym z powodu wojny nie mogli wyysđz na morze 300 zł. hol. wynagrodzenia wyznaczono.

W Maladze w tym samym dniu co w Hollandyi dało się czuć trzęsienie ziemi.

Z Paryża d. 7. Lutego.

Admirał Bruix iuż tu z Boulogne dla poratowania zdrowia przybył

Nasi korsarze bardzo wiele teraz zabierają angielskich okrętow. Do Sables przyprowandzili podług Monitora wschodnio indyjski angielski okręt, którego wartość do półtora mill. fr. szacują. Płynący z Demerary angielski okręt cukrem, kawą i kotonem ładowany zabrał korsarz Bellona z Bordeaux i tam go zaprowadził; wartość iego szacują na pół mill. fr.

D. 27. Stycznia tak okropna burza była w Sables, iakiey najstarsi tam ludzie nie pamiętają. Morze bardzo się wzniósło. Wielkie poczyniła szkody; z konwoju o 150 zag-

lach utopiło się 19 statkow, z 14 wyratowano towary i ludzi, ale 5 zewszystkim zatonięty. Z 25 okrętow płynących z St. Martin wiele się także rozbiło. W okolicach Nancy poczynił także wichur wielkie na lądzie szkody. W Breście nie wiele przecie uczynił szkody.

Prefekt departamentu Wandy wezwał wswyżłkich przyzydentow mieyscowych, aby mieli szczególnieyszą bacność na zagranicznych kupcow i inne osoby, które pod różną postacią śpiegiują dla Anglii, i o kimkolwiek mają podeyrzenie, aby go zaraz aresztowali.

Z aresztowanych tu osob wiele iuż wypuszczono; pomiędzy siedzącymi ieszcze znajduje się werbunkowy hollenderski officyer nazwiskiem L prande.

D. 6. dnio pierwszy konsul rozmawiał z wielu jenerałami, a mianowicie z radeą stanu Marmont, który nad wojskiem w Hollandyi otrzymał dowodztwo.

Różne Korpusa woysk idą do Włoch; jenerał Jourdan iuż tam pojechał. Słychać, iż większa część woysk we Włoszech będzie wkrótce na właściwe sobie przeznaczenie użyta.

W Rouen odkryto fałszywe luidory z platyną.

Monitor mówi: "Zyczenie włoskiej Rzeplrey wystawic w portach francuzkich 2 fregaty i 12 armatnych szalup, iuż jest dopelnione. Fregata przyzydentka o 44 armatach iuż jest gotowa; druga miaśto Medyolan wkrótce zepchniętą zostanie z warsztatu. Szalupy iuż także są uzbroione i mocno zbudowane."

OO. Baraillon i Laumon deputowani z departamentu Kreusy, w drodze do Paryża popadli nieszczęściu będąc przy St. Armand w przepaść wywroconemi; Ob. Baraillon tak się potłukł, że o iego życiu wątpią.

Dwie wielkie fregaty popłynęły z 24 i 36 funtowemi armatami z Paryża do Hawru. W Rouenie znajduje się 150 marynarzy gwardyi konsulowskiej.

Jeden z tutejszych dzienników wyraża: "Szczególniejsze zachodzi podobieństwo między założeniem Monarchii i francuzkiej Rzepltey pod jednym rządcą. Gdy Karolmund królem obrany został, wybito medal z następującym napisem: *Unus, omnium votis*. (Jeden za zgodą wszystkich.)

W Lionie chcą kobiety w balonie Blancharda powietrzną podróż odbyć.

Jeden z angielskich zbiegłych z Verdun ięnców został w Metz złapany i złamał rękę chcąc i stamtąd uciec.

Ob. Viri, prefekt departamentu dwóch Nettow, został członkiem senatu obraony.

W tych dniach znajdował się pierwszy konsul na reprezentacyi sztuki *le Tresor*. Gdy wszedł do loży była już sztuka zaczęta; parter zaczął wołać, aby ją na nowo zaczęto: stało się, i pierwszy konsul zdawał się być bardzo tem uiety.

Rząd nasz zdawał się dotąd unikać kategorycznego oświadczenia względem rycerstwa Rzeszy; ale nakloniony niedawno przez ministra pruskiego, ma teraz wspólnie z rządem pruskim rzecz tę popierać.

Jubileusz zaczyna się we Francyi dnia II Marca i trwać będzie do 10 Kwietnia.

Towarzystwo szkoły lekarskiej w Paryżu obrało ministra wewnętrznego Chaptala swoim prezydentem.

Sąd kryminalny departamentu Indry i Loary skazał niedawno niejakiego Lucas, przekonanego o buntownicze mowy przeciw konstytucyjnemu władzom, na wygnanie z kraju.

W Turynie wykradziono z kościoła wszystkie S. naczynia; generał Menou przy-

rzekł 500 fr. nagrody za odkrycie złodzieja. Z tego rozkazu wytłomaczono na włoski język Obraz położenia Rzepltey francuzkiej ciątu prawodawczemu przez Bonapartego podany.

Na teatrze francuzkim grano w tych dniach komedyą Wilhelma zdobywcy w 5 aktach przez Duwala zrobioną. Teatr tak był zabezpieczony, że niektóre osoby wysiść musiały. Wszystkie naciągnięcia przeciw Anglii i pochwały Bonapartego z wielkimi oklaskami były przyymowane. Pierwszy konsul kazał powtorzyć hymn Wilhelma zdobywcy i wielkie ukontentowanie z tego powodu okazał. Sztuka ta nie ma jednak, iak mowią, więcej bydy graną.

Monitor donosi, że mały korsarz z Boulogne zabrał d. 26 Stycznia angielski okręt nazwiskiem Bedford z 8 armatami i 21 ludźmi. Był cukrem, kawą, słonową kością &c ładowny, przewożąc te towary z Portsmutu do Londynu. Okręt ten żadney nie stoczył walki, ponieważ lud jego niechciał się bić przeciw Francuzom.

Wybiercze kollegium w Bruxelli obrało kandydatami do senatu Ob. Crumpipen, bywszego kancelerza Brabancyi, i Ob. Lannoy bywszego członka stanów brabanckich.

Do Kale przyprowadził korsarz z Boulogne angielski okręt od brzegow Gwinei, którego wartość do 900,000 fr. szacują.

Po ciągłych deszczach nastąpiły tu mrozy.

D. 5 odbył pierwszy konsul rewiią w Tuillery nad grenadyerami włoskiej Rzepltey, które część iego gwardyi składają. Mundur ich jest zielony zbiałemi wyłogami.

Z Korfu d. 31. Grudnia

Nowa konstytucya Rzepltey siedmiu wysp uchwalona od naszego prawodawczego ciątu jest podzielona na wiele tytułow, z których pierwszy mowi o *kształcie, naturze i za-*

adach Rzpltey: Oto są główniejsze artykuły tego tytułu.

„Rzeczka siedmiu wysp połączonych jest iedna i arystokratyczna, prawo rządzenia należy do całości szlachty konstytucyjney. Rzplta składa się ze wszystkich wysp wielkich i małych, zamieszkałych i niezamieszkałych które należały dawniey do rzpltey Weneckiey i są położone na brzegach Morei i Albanii. Siedem wysp główniejszych iako to: Korfu, Cefalonia, Zante, Sgo Maurycego, Cerigo, Itaka i Paxo mają prawo do szlachectwa konstytucyjnego. Inne wyspy są moralnie i cywilnie wcielone do wysp do których za należące przez ustawy uznane będą. Religia Grecka prawowierna jest Religią Rzpltey. Religia Katolicka Rzymska doznawać będzie rządowej opieki. Każda inna Religia będzie cierpianą. Ustawa oznaczy iakie mają służyć przywileje osobom narodu żydowskiego obiadłym w krajach Rzpltey. Są szlachtą czynną i konstytucyjną i stać się niemi mogą, wszyscy ci którzy są lub będą zapisanemi w listach obywatelskich wysp do których należą i którzy pomiędzy innemi mają następujące przymioty: że się urodzili na iedney z siedmiu wysp, z małżeństwa prawego, że wyznają Religią chrześciańską, że posiadają pewny roczny dochód; że nie robią osobiście iakiego kunsztu lub rzemiosła mechanicznego; że nie sprzedają czegokolwiek osobiście w sklepach; że umieją czytać i pisać w iednym z języków od rządu używanych; że nie byli nigdy ukarani karą cielesną lub niestawy, że nie popełnili żadnego hańdructwa oszukanego; że żadnego nie winni długu skarbowi publicznemu. Urząd towarzysza iedney z sławniejszych akademii w Europie wyrównywa dochodowi rocznemu &c. „

Sulliotowie, pokolenie greckie mieszkające w sąsiedztwie baszostwa Janiny na go-

rach trudnych do przystąpienia, których Ali-Basza umyślił podbić, przez powtorzone jego na nich napady pokonanemi zostali. Stanowiska Chiaffa i Cogna przez kapitulacją opuszczone zostały, i mieszkańcy ich utrzymali wolność cofnięcia się do miasta Parga. Ostatnie stanowisko zwane Santa Veneranda w którym był skład amunicyy wojennych następnie zajęte było przez Kaloyera Samuela który od lat trzech dowodził tym pokoleniem; zajął on to stanowisko z 300 walecznemi i przez dni 3 wytrzymał wielkie przeciw sobie uśtowania Turkow, którym ubił i ranił więcej niż 400 ludzi; gdy obłożonym brakło żywności i wody był przymuszony zawrzeć kapitulację. Zgodzono się że Sulliotowie obłożeni w stanowisku Santa Veneranda cofną się z bronią i bagażami do miasta Parga i że Ali-Basza sam pisac będzie do rządcow tego miasta wzywając ich aby ich przyjęli. Zakładnicy z obu dwóch stron nawzajem wydanymi byli. Stanowisko opuszcznem zostało: sam iedynie Kaloyer z 4 swemi towarzyszami pozostał w nim był dla wydania amunicyy wojennych. Dwoch oficerow tureckich w tym celu od Ali-Baszy wystanych udali się do Samuela, który ich do swojej chatki wprowadził i w tym momencie podbił próchy i tym sposobem siebie, 4 swoich towarzyszow i dwoch oficerow tureckich na powietrze wysadził. Powiedział on był przed kilku dniami, iż postanowił umrzeć w sposobie, któryby osiągnął podziwienie narodu francuzkiego. W czasie gdy zaszło to tragiczne zdarzenie 300 Sulliotow którzy opuścili byli stanowisko Santa Veneranda cofali się spokojnie do kapitulacji ku miastu Parga z swoimi żonami i dziećmi. W odległości dwoch mil od tego miasta otoczeni zostali od 5 tylicy Turkow, którzy ich wezwali imieniem Ali-Baszy, aby bronią złożyli i na łaskę się poddali. Bronili się z rozpaczą, i po kilkugodzinney bitwie Sulliotowie będący w Parga połączeni z częścią mieszkańców tego miasta przybyli na ich obronę, to zastraszyło Turkow. Ali-Basza pisac do mieszkańców miasta Parga, aby mu natychmiast Sulliotow wydali, lecz ci do żądania jego niechcieli się przychylić.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

WE SRODĘ DNIA 29. LUTEGO 1804.

Dalszy ciąg wiadomości o Ormianach.

Zej ormiańskie we Lwowie duchowieństwo nie ma szczęścia posiadania dostatecznych dochodów, przeto mu dla miernej na jego dobro przypadającej prowizyi urząd pożyczki i załtawu za Jozefa II. powierzono, co wszelako nie dosyć jeszcze niegodziwościom żydowskich załtawników zapobiega. Niech mi także będzie wolno powiedzieć na honor Ormian, iż żadnego, a przynajmniej we Lwowie nie masz Ormianina, któryby biednym małe summy na wielką dawał prowizyą, i oraz któryby najlepsze suknie i narzędzia rzeźmieńnicze brał na załtaw.

Są też zakonnice Ormianki we Lwowie, których jest 18. Utrzymują szkołę dla dziewcząt Niemek i Polek, i te sobie sławę zjednaly, iż się u nich córki wyższych stanów bardzo dobrze formują. Hrabia de Liechtenstern mówi, iż pilnie przetrząst kronikę ich klasztoru po polsku pisaną, ale się zawiodł na nadziei znalezienia interesujących i polską historią objaśniających dziejów. To jedno tylko: iż się te zakonnice w 17 wieku z Podolskiego Kamieńca tu schroniły, i że w zeszłym wieku mając na czele swego arcybiskupa przywitwały szwedzkiego generała za miastem przez co się od rąbunku uwolniły, utkwito mu z tych wielkich foliatów w pamięci. Te zakonnice posiadają folwark w romansowem położeniu blisko Lwowa, który nazywają Łaskiem Ormiańskim; tam zawsze 3 z tych pobożnych siostr w ciągu pięknej poro roku na przemian mieszkają.

Czyni to honor Ormianom, iż w terniejszych czasach, gdziekolwiek tylko nie mieli kościołów murowanych, swym kosztem je w Tyśmienicach, Sniatyniu i t. d. wy-murowali, gdy tym czasem Rusini dotąd drewnianemi się obchodzą.

W Węgrzech jedna się tylko w Neysatz zuayduie ormiańska parafia, która w iefieni r. 1794 nie więcej jak 14 parafian liczyła. Nad nią jest millyonarz przełożonym, który jak Pan Szwartner mówi, na rok ma 104 ryńskie dodatkowej pensyi od rzymskiej Propagandy.

Również w Tryeście jak i w Wenecyi mają Ormianie swoy własny kościół. Tylko, że w Wenecyi włożony jest na nich obowazek, aby każdy duchowny ich kościoła brał inwestyturę od katolickiego patriarchy. Prości Ormianie wszędzie są bardzo przywiązani do swego obrządku, i wielki przykład dają pobożności w swych kościołach. Podczas nabeżeństwa pospolicie oczy spuszczaią, i rzadko kiedy nawet na swego spojrzą sąsiada.

Charakter Ormian w Monarchii Austryackiej.

Ormianie Galicyjscy mają w swych obyczajach coś różniącego ich od Polaków między którymi żyją. Wcale między niemi nie masz swawolnie wesolych, którychby wystawianie się z żarcikami na widok, bawiło. W ich wszystkich sprawach panuje iakież załtanowienie, które zapewne po wiekszej części skutkiem jest edukacyi i zasad handlowych. Nawet na weselach, wszędzie po-

spolicie szumnie obchodzonych, panie u Ormian iakieś prawie nadto przesadzona pomie szanie i przozorność, aby innych zbyt nie raził w oczy. Pierwsza noc po ślubie, która się u wielu bardzo narodow bez wzawy odbyć nie może, jest dla Ormiana sekty Nestoryańskiej jedną z nayspokojniejszych, którą po większej części na modlitwie przepędza. Stosownie do wyobrażenia iakie nam Georgi w opisanu ludow Roslyjskich podaje o Ormianach licznie się znajdujących w naszym sąsiedztwie, to jest w południowych owego kraiu Guberniach, zawieszają panu młodemu wstęgę nakaztańt orderu zaraz po ślubie w kościele, a tem samem się już iako małżonek obowiązują do godnowey powściągliwości i również tak długo trwających rekolekcyi. Xiądz po ślubie podaje wino obydwom małżonkom. Pomiedzy Ormianami nieunitami musi panna młoda, skoro tylko noc nadejdzie, pana młodego rozebrać i świecę zagasić. Panna młoda nosi welon przez trzy dni. Po trzech dopiero dniach wśród modlitew zdeymnie xiądz panu młodemu wstęgę powściągliwości i nadaie mu prawa małżeństwa. Georgi powiada iż się już w państwach roslyjskich zdarzył ten przypadek, że Ormianie którzy pilno w drogę wyiechali musieli, za swoim powrotem własnych żon nie poznali, ile że zakwestionie się na ow czas było modą. Nie potrzebać się u nas obawiać tego przypadku, gdyż w swych podróżach bardzo wstrzemięźliwie rzadko zaś kiedy rozwiożle żyjący Ormianin mocno się kwani do swey żony.

Podług późniejszych potrzeżeń szanownego Gnelina przywiązuia w Astrachanie pa-

nu młodemu przepaszkę powściągliwości w kościele. Pan młody nie ma pasasza przy boku, ale go trzyma w ręce. Order który dostaie, podobnie tak, iak wieniec u kobiety w ucywilizowaney Europie, panieństwa aż dotąd dochowanego dowodem bydź ma.
(Reszta potem.)

C E N A Z B O Z

<i>Na targu w Krakowie d. 23. Lutego 1804.</i>	
Korzec Pszenicy	- - - - - zł. pol. 14 do 23.
— Zyta	- - - - - 14 — 16½.
— Jęczmienia	- - - - - 9 — 13.
— Owsa	- - - - - 8 — 10.
— Grochu	- - - - - 14 — 16.
— Kafzy jaglanej	- - - - - 30 — 36.
<i>W Wiedniu d. 18. Lutego.</i>	
Meca wynosząca 16 nazrych garcy:	
— Pżenicy	- - - - - zł. pol. 20 do 26.
— Zyta	- - - - - 13 — 16.
— Jęczmienia	- - - - - 10 — 11.
— Owsa	- - - - - 6 — 9.
<i>W Brynie d. 17. Lutego.</i>	
Meca Pżenicy	- - - - - zł. pol. 17 do 19.
— Zyta	- - - - - 11 — 12.
— Jęczmienia	- - - - - 9 — 10.
— Owsa	- - - - - 5 — 6.
— Prosa	- - - - - 16 — 20.
<i>W Gdańsku d. 11. Lutego.</i>	
Szefel czyli pół korca nazryego w monecie pruskiej:	
— Pżenica	- - - - - zł. pol. 12 do 14½.
— Zyto	- - - - - 9½ — 10.
— Jęczmień	- - - - - 6½ — 8.
— Owies	- - - - - 6. — 7.

D O N I E S I E N I A.

Na dniu 3. t. m. znalezione tu w mieście zostały przez policyynego żołnierza kilka bankocetlow i w tuteyszym C. K. Kommissorycie policyynym złożone. Prawy ich właściciel ma się zatem w przepisany mstawami czacie z dowodami własności do tuteyszego C. K. policyynego Kommissoryatu zgłosić. W Krakowie d. 9. Lutego 1804.

Z Ces. Król. Kommissoryatn.
de Persa dyrygujący Kommissarz.

Każdemu wiadomo się czyni, że następujące ze strony medycznej approbowane pożyteczne punkta za pozwoleniem C. K. Urzędu u J. P. Teisere mieszkającej między Floryańską i Spitalną ulicą pod Nrem. 566.

- 1) Geneński spirytus, który starym i żółtym perłom przezroczystość i białość nadaie iako też i przeszłą naturalną ładność przywraca.
- 2) Geneński spirytus i gaceczki, służą do wywabiania plamow z jedwabnych rzeczy iako też i bawetnianych w różnych gatunkach i kolorach, bez obawiania się odmian w kolorze.
- 3) Do dąmskiej Toaletty dla utrzymania rąk białości i delikatności, także ust czystości.
- 4) Woda skuteczna na wyrzucanie różnych krost albo plam po twarzy, i na utrzymaniu

nie naturalney czystości, delikatności i żywego rumieńca; słowem woda bardzo wiele własności i skurków w sobie zamykająca.

- 5) Geneński proszek, z którego bardzo śliczny atrament dla podróżnych się robi.
- 6) Spirytus włosy czarno farbi.
- 7) Proszek do kadzenia, przez które kadzenie szczury giną.
- 8) Proszek dla odgniotków na stopach, który bez najmniejszego uczucia bólu skutkuje.
- 9) Proszek do chędożenia sukni złotem lub srebrem haftowanych, który tak skuteczny, iż po wychędożeniu iak nowe wyglądają.
- 10) Woda dla zagubienia pluskiew.
- 11) Balsam do używania na głęboko wrosłe u nog paznokcie, za pomocą którego też twarda skóra na podeszwach z łatwością z dietą byź może. Tenże sam balsam służy na odmrożenie nog i rąk.

Magistrat C. K. Stołeczny Krakowa uwiadamia, iż różne towary kupieckie Daniela Aufschlaga własne, na proźbę Jakuba Gürtlera iego prawa przekonywającego przez publiczną licytacją na dniu 14 Marca r. b. o godzinie ranney 9 w tutejszych Sukiennicach sprzedawane będą. Wszyscy zatem chęć kupienia wspomnianych towarow mający, na też Licytacją przybydź mogą.

Gollmayer.
Kreżtanowski.
Pahlberg.

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 14 Februarii 1804 roku.*

Plinta.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey uwiadamiają niniejszym Edyktem Ur. Stanisława Bielińskiego i Wieleb. Xiędza Jana Dembowskiiego Biskupa Kamienieckiego, iż Ur. Ignacy, Leon, Michał i Felicyanna bracia i siostra Drozdowscy, Jozef oyciec, Michał i Władysław synowie Rychtłowscy przeciwko tym i W. Stanisławowi Szymanieckiemu, w sprawie o przyznanie dzierżawy wsiow Dębę, Budziska, Kołaczki Obrab, Zdobieniec ua rzecz Władysława Rychtłowskiego mający się uskutecznić, pod praes. 3 Listopada 1803 do N. u. 13 553 Sądow tutejszych żałobę podali i sądowey pomocy dopraszali się.

Gdy zaś też Sądy dla nieznamioneg ich zamieszkania, tym sądowego tutejszego adwokata Ratyńskiego za kuratora z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowity, z którym też rozpoczęta sprawa podług przepisanego dla Galicyi Zachodniey Prawa porządku prowadzona i ukończona zostanie. Oni przeto niniejszym Edyktem napominają się, ażeby dnia 21 Marca 1804 o godzinie 9 zrana do explikacyi stawili się, lub oznaczone mu sobie patronowi dokumenta swe przestali, albo innego sobie adwokata za patrona obrali, tego Sądowi wymienili i tych prawa środkow używali, które do obrony swey sprawy użyteczuemi byź sądzą, gdyby bowiem tego nieuczynili i swą sprawę zaniedbali, szkodę sobie stąd iaką wynikającą sami sobie przypisać będą winni. Din w Lublinie dnia 14 Grudnia 1803.

B. Gołaszewski.
Coll.
J. C. Bubna.

*Z Rady C. K. Sądow szlachec Lubel. Gall. Zachodniey.
Reinl.*

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa wszystkich komu o tym wiedzieć należy niniejszym edyktem obwieszcza. Ponieważ sąd niniejszy na podniesienie zbiegu wierzycieli do wszystkich dobr ruchomych i nieruchomych Klary Bunkowey w Gallicyi zachodniey znajdujących się rezwolił. Przeto każdy któryby do zanielenia na przeciw dopiero rzeczoney dłużnicce sprawiellway iakiey pretensyi sądził mieć prawo, powołuje się, ażeby dnia 29. miesiąca Kwietnia roku 1804. z swoją pretensją w sposobie formalney żałoby przeciw Adwokatowi prowincjonalnemu Niemetz zastępcy konkursowey Masły do tutejszego Magistratu podał, i w niej nie tylko rzetelnoc swey pretensyi ale też prawo, mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonym byź pragnie, okazał. Po upłynieniu wspomnionego dnia nikt więcej słuchanym nie będzie. Ci zaś którzyby swoich pretensyi aż do czasu owego nie podali, co się tycze wszystkiego majątku w Gallicyi zachodniey znajdującego się na

przeiw wspomnioney dłużnicze bez wylęcia, i na ow czas odsądzeni będą, chociażby prawo kompensacyi po sobie mieli, lub chociażby też o własne jakie dobro z tey masy domagali się, lub chociażby ich pretensya na nieruchomych iakich dobrach zadłużoney zapisana była, tak dalece, że takowi wierzyciele, gdyby co do masy winni byli, tenże dług mimo prawa kompensacyi własności lub zastawu, któreby im służyło zapłacić będą powinni. Nareszcie wszystkich wierzycielow zapadłego w krytę Klury Bankowey ninieyszeni się obwieszcza, iż do obrania administratora majątku, i deputacyi wierzycielow kommissya na dzień 3 miesiaca Maia r. b. wyznaczona jest, w którym dniu o godzinie 9 przed południem tu w Magistracie stawić się, i podług przepisu §. 85 ustawy sądowey zachować się mają.

Gollmayer.

Łodziński.

Pohlberg.

Z Rady Magistratu Miasta Ces. Krol. sołecznego Krakowa.

Dnia 31 Stycznia 1804.

C. K. sąd prowincjonalny szlachecki Lubelski Galicyi zachodney, wszystkich komu o tym wiedzieć należy ninieyszym Edyktem obwieszcza, ponieważ sąd ninieyszy na podanie zbiegu wierzycielow, do wszystkich dóbr ruchomych, i nie ruchomych do masy sukcesjonalney po zmarłym Franciszku Brzożowskim należących, w Galicyi zachodney znajdujących się zezwolit. Przeto każdy któryby do zanieżenia naprzeciw rzeczonemu dopiero dłużnikowi sprawiedliwej iakiej pretensyi sądził mieć prawo, powołuje się, ażeby aż do dnia 19 Maia r. następującego 1804 z swoią pretensyą w sposobie formalney żądoby przeciw Panu Filipowi Obniskiemu adwokatowi prowincjonalnemu, iako zastępcy konkursowey masy do tuteyszych sądow szlacheckich podał, i w niej nietylko rzetelność swey pretensyi, ale też prawdę mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonym bydz pragnie okazać. Po upłynieniu wspomnionego dnia nikt więcej słuchanym nie będzie, ci zaś którzy swych pretensy aż do czasu owego niepodali, co się tyczy wszystkiego majątku w Galicyi zachodney znajdującego się na początku wspomnionego dłużnika bezwylęcia, i na ow czas odsądzeni będą, chociażby prawo kompensacyi po sobie mieli, lub chociażby też o własne jakie dobro z tey masy domagali się, lub chociażby ich pretensya na nieruchomych iakich dobrach zadłużonego zapisana była tak dalece, że takowi wierzyciele, gdyby co do masy winni byli, tenże dług mimo prawa kompensacyi własności, lub zastawu, któreby im służyło zapłacić będą powinni. — Nareszcie wszystkich wierzycielow zapadłego w krytę pomienionego dłużnika ninieyszeni obwieszcza się: iż do obrania administratora majątku, i deputacyi wierzycielow kommissya na dzień 22 Maia roku 1804 wyznaczona jest, w którym dniu o godzinie 9 przed południem w mieyscu tuteyszego sądu stawić się i podług przepisu §. 86 ustawy sądowey zachować się mają.

Dan w Lublinie dnia 20 Grudnia 1803.

Gołaszewski.

Gruszecki.

Władich.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachd.

Klimaszewski.

C. K. Sąd Szlachecki Krakowski Galicyi Zachodney, oznaymia tym Edyktem Antoniemu Offinowskiemu, Jozefie Offinowskiemu i Janowi Błaszyńskiemu, których miejsce mieszkania nie jest wiadome, że Katarzyna z Remiszewskich Kleczyńska dnia 29 Czerwca 1795 roku umarła, i onychże wzmiankowanych sukcesorow zostawiła, oni przeto Edyktem ninieyszym wzywają się, ażeby stosownie do §. 624, 627 Części II. Prawa cywilnego, przed upłynieniem trzechletniego terminu, to jest: aż do dnia ostatniego Grudnia 1804 roku u tuteyszych C. K. Sądow szlacheckich dołączając legitymewą zgłosili się i względem obięcia majątku po wspomnioney Katarzynie Kleczyńskiej o zostatego, z dobrodzieystwem lub bez dobrodzieystwa Inwentarza deklaracyą podali, gdyż inaczey ta substansya do wzyż wyrażonego terminu sądowey Administracyi podległa porządkien prawem przepisanyu pertraktowana będzie. W Krakowie dnia 20 Października 1801 roku.

Jozef de Nikorowicz

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi zachodney.

Brzozad.

(Przy dzisieyszej Gazecie nayduie się drugi dodat.k.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 29. Lutego 1804.

D O N I E S I E N I A .

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi zaobchodniej niniejszym uwiadomiam Edyktem, iż Dobra Wereszczyn w Cyrkule chełmskim leżące, dziedziczne Seweryna Wereszczyńskiego, w cenie 11,014 z. p. 10½ gro. podług sporządzonego dzieła oszacowania, które przy samej licytacji zobaczyć będzie wolno, rocznie oszacowane, w trzyletnią arendowną posiadła przez publiczną licytacją na dniu 14 Marca 1804 pod następującemi warunkami, wypuszczona zoftaną.

a) arendowania chce mający czwartą część ceny fiskalney w zakład złożyć, krórą najwyższey dającemu przy wyliczeniu czynszu rocznego potrącić będzie wolno.

b) Czynsz roczny ma bydź zawsze z góry, a wszczególnosci pierwszy w ośmiu dniach po ukonczonym dziele licytacji przed obięciem Dobr possesji, przez Dzierżawcę do tutejszego sądowego depozytu, pod utratą inaczey possesji ze szkoda iego powtornie wypuścić się mający, w monecie kursującay zapłacony, z tem dodatkim, iż gdyby Dobra Wereszczyn lub do sukcesorów Jozefa Wereszczyńskiego przeniosły się, lub też niniejszy tychże Dobr Dziedzic tymczasowie zszedł z tego świata, possesja jednak aż do ukonczenia roka arendownego wytrzymała zoftanie.

c) Dla zabezpieczenia sprzetow i ruchomości gruntowych Dzierżawca ma zapisać kaucyą w summie 6000 zł. pol. i takowe z zaświadczeniem Regenta przed obięciem dzierżawy do tutejszych Sądow podac.

Wszyscy przeto chce dzierżawiemia mający, ażaby do tey licytacji na dzień 14 Marca 1804 o godzinie 9 z rana w tutejszych Sądach stawili się niniejszym zapraszają się, z tem opewnieniem, iż resztę arendownych warunkow w sądowy Registraturze, lub też przy samym dziele licytacji zobaczyć każdemu będzie wolno.

Gołuszeński

Purtscher.

Dojensberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Prowincyonainych Lubelskich.

Dnia 19 Grudnia 1803.

Klimaszewski.

Z strony C. K. Niepołomskiej Kameralnych Dobr Dyrekcji zaaręduje się w mieście Skawinie znajduąca się Bractwa Præbenda St. Barbaræ & Misericordiz Dci w Niepołomskiej Dyrekcji Kancelaryi na dniu 26 Marca r. t. z rana o godzinie 9, na trzy iedno po drugim następujące lata, to jest: od 24 Junii 1804 aż do 23 Junii 1807 wieczny ofiarującemu z tym końcem, aby każdy ochotę mający hactowania 10 procentowym wadium, to jest 37 ryń. 42 kr. opatrzonym bydź zechciał. — Cena fiskalna dotąd opłacaąca roczna ratha 377 ryń. insze uwagi licznacy, mogą każdego czasu w Niepołomskiej Dyrekcji Kancelaryi, które na dniu licytacyynym zgromadzonym licytantom uwiadomione zoftaną, przeyzwać bydź; Nakoniec należy do tey Præbendy 101 morgow 1235" sążni ornych i 15 morgow 497" sążni łącznych gruntow, przez pomieszkania, dwóch stodół, dwóch szop na siano i iedną stajni, niemniej

ca tydziennych 3 chałupniczych nieszych dni. Zydzi od takowey arendy wcale wyłączaia
II. W Nieporonicach d. 4 Februrii 1804.

Ulita.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa uwiadmia, iż Kamienica na Sławkowskiej
ulicy pod N. em. 441 leżąca Dominika Borka własna, a w roku 1798 urzędowanie na 1766 ryń.
37 1/2 kr. taxowana, na zaspokojenie summy 1318 zł. pol. Adamowi Czermińskiemu należący
się, przez publiczną licytacyą na-dniu 5 Kwietnia r. b. o godzinie 3 po południu tu na Ratuszu
przedana będzie. — Wszyscy zatem mający chęć kupienia tej Kamienicy na pomieniony ter-
min i miejsce przybydz mogą. — Nakoniec wszyscy wierzyciele jakowe pretensye realne do
tej Kamienicy mający napominają się, aby te swoje pretensye pokazali, gdyż inaczey wzwyz
naznaczony termin uchybiwszy na nich więcey przy podziale ceny licytacyyny żaden wzgląd
miany nie będzie.

Drdacki.

Gollmayer.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.

Dnia 13. Stycznia 1804.

Ulita.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa uwiadmia, iż Kamienica Jozefa Petrego
własna pod N. em. 614 stojąca, dnia 26 Sierpnia 1803 urzędownie na 2970 ryń. 50 nr. taxowa-
na za zaspokojenie summy 2635 zł. pol. Bractwu Miłosierdzia Bożego należący się przez pu-
bliczną licytacyą na dniu 19 Kwietnia r. b. o godzinie 3 po południu tu na Ratuszu sprzedana
będzie. — Wszyscy zatem chęć kupienia tej kamienicy mający, na wzwyz pomieniony termin i
miejsce przybydz mogą. — Nakoniec wszyscy wierzyciele hipotekowani napominają się, aby
nieoczekując osobnych powołań swoje prawa realne im do tej Kamienicy stające na pomienio-
nym terminie pokazali, gdyż inaczey ten termin uchybiwszy, na ich pretensye przy podziale
ceny licytacyyny żaden wzgląd miany nie będzie.

Drdacki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 20. Stycznia 1804.

Ulita.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney uwiadmia niniejszym Edyktem
PP. sukcesorow Anny Sosnowskiej, jako to: Heleny z Bereckich Grabowiecką, Michala byłego
imiego imienia Bereckiego, Wencysława, Jana Horoch, i Franciszka z Horochow Krzywobro-
cką, iż P. Marcin Karol Dobiecki, w pankcie zapłaceniu summy 50,000 zł. pol. c. s. c. do są-
dow tureyszych żądobę podał i pomocy sądowey dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla ich niewiadomego zamieszkania, im tureyszego sądowego adwo-
kata Hakenszmida, za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też
Sprawa rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi Zachodney sądowey porządku prowa-
dzona i ukończona będzie. Napominają się oni niniejszym Edyktem aby w 90 dniach wy-
powiali, i ustanowione mu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona
obrali, i tego Sądow wymienili, i oraz tych podług Prawa użyli krokow, które się do obrocy
swey sprawy pożytecznymi być zdają: gdyby bowiem tego nie uczynili, i swą zaniedbali
sprawę, samiby sobie szkodę może jaką stać wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 22 Listopada 1803 roku.

Gołaszewski.

Pol.

Władicki.

Z Rady C. K. Sądow Sólach: Lubelskich Galicyi Zachod.

Klimaszewski.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney uwiadmiaia niniejszym Edyktem
PP. sukcesorow Anny Sosnowskiej, jako to Heleny z Bereckich Grabowiecką, Michala byłego
imiego imienia Bereckiego, Wencysława, Jana Horoch, i Franciszka z Horochow Krzywobro-
cką, iż P. Marcin Karol Dobiecki, w pankcie zapłaceniu summy 4000 zł. pol. c. s. c. do są-
dow tureyszych żądobę podał i pomocy sądowey dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla ich niewiadomego zamieszkania, im tureyszego sądowego adwo-
kata Hakenszmida, za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też

sprawa rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, przypomina się oni niniejszym Edyktem, aby w 90 dniach ex tempore w li i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali tego Sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa użyli kroków, które się do obrony swej sprawy pożytecznymi być zdają; gdyby bowiem tego nieuczynili i swą zaniedbali sprawę, samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 22. Listopada 1803

B. Golaszewski.

Gruszecki.

Dostenberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.

Reinl.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomią niniejszym Edyktem Ur. Salomeę z Dybowskiich i Antoniego Andrzeiowskiich matzonkow jako też Ur. Klemente z Dydyńskich Wieluńska. iz Ur. Ignacy Gąteżowski imieniem opieki Maryanny Powilewiczówny, w sprawie zapłażenia sumy 7100 zł. pol. 5 gro. i 4025 z. p. 6 gro. c. s. c. przedwieko tych żatobę do sądów tutejszych podał i sądowej pomocy dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla nieznanionego ich zamieszkania, tym tutejszego sądowego adwokata Piedrowiłcza za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym taż sprawą rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi Zachodniej prawa porządku prowadzona i ukończona będzie, oni przeto upominają się niniejszym Edyktem, ażeby w przeciągu 90 dni odpowiedzi, lub oznaczonego obrońcy dokumenta swe przestali, albo innego adwokata obrali, tezo Sądowi wymienili, i tych prawa środków używali, które do obrony swej sprawy potrzebne być mogą; gdyby bowiem tego nieuczynili, i swą zaniedbali sprawę, szkodę stąd jaką wynikającą sami sobie przypisać będą winni. Dan w Lublinie dnia 22 Listopada 1803.

Golaszewski.

Gruszecki.

Dostenberg.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich.

Reinl.

C. K. sady szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadomią niniejszym Edyktem P. Jana Miśdźdzkiego, iz P. Edmund Brzeziński względem dopuszczenia Execucyi do summy za sprzedanie Dobr. J. Lubow przy lipcu Janie Nieurza znaydującej się, na zaspokojenie summy 7176 zł. pol. c. s. c. do sądów tutejszych żatobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też sady dla tego mieszkania niewiadomego, tutejszego sądowego adwokata Reybergiera, za obrońcę z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym taż sprawą rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się oneż niniejszym Edyktem, aby na dzień 14 Marca 1804 do odpowiedzi się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali i tego Sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa użyli kroków, które się do obrony swej sprawy pożytecznymi być zdają; gdyby bowiem tego nieuczynili, i swą zaniedbali sprawę samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 22 Listopada 1803.

B. Golaszewski.

Poll.

Władisł.

Z Rady C. K. Sądów Szla. Lubel. Galicy Zachodniej.

Reinl.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznajmują niniejszym Edyktem Ur. Kaspra Sankowskiego, iz U. Domicela z Wiskowskiich Jana Kryńskiego i Katarzyna z Miltrowskich Jozefa Szolimowskiego matzonki, przedwieko tego i Maryanna z Borhowskiich Stankowska w sprawie odziarczenia wzdol w Poptawach po zmarłym Pawle Wawnie porządku, żatobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla niewiadomego ich zamieszkania, temu tutejszego sądowego adwokata w osobie J. M. Małku za obrońcę z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też proces rozpoczęty podług przepisane go dla Galicyi Zachodniej prawa porządku prowadzony i ukończony zostanie, napomina się on niniejszym Edyk-

tem, ażeby w 90 dniach do exlikwacji się sam stawił. lub oznaczonemu patronowi i swojemu dokumenta przestał, lub innego patrona obrat, i tego Sądowi tutejszemu wymienił i tych prawa środków używał, które do obrony swej sprawy potrzebne będą sądzi, gdyżby bowiem tego nie uczynił i swą zaniedbał sprawę, szkodę stąd jaką wynikającą sam sobie przypisać będzie winien. Dan w Lublinie dnia 16 Listopada 1803.

Gólařzewski.
Purtscher.
Władich.

Z Rady C. K. Sądow Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniej
Klimaszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej, oznaczają tym Edyktem J. O. Xieciu Stanisławowi Ciołek Fonińskowskiemu: że Józefa z Olsznow Borowka u Sądow tych — o zapłacenie summy 416 000 zł. pol. — żądać na niego podał, i o pomoc sądu i o sprawę edylność wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te nie mają wiadomości gdzie obywatelowy zostać lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzić: zanymie się, ochemuż adw. kata tutejszego P. Tel. sfera Bilewiera, z tego szkodą i tego kosztem zastępcy postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwach dziedzić: przepisany rozpoznanie się i ukończony będzie; On przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przywołitym to jest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli iakim ma Prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie Patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najszybsze osądzą; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać być winien.

Józef de Nikorowicz.
Jan Nep. Władich.
Walenty Lichoński.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 7 Stycznia 1804.
Sterneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznaczają tym Edyktem P. Franciszkowi Poleskiemu, Tomaszowi Przeborowskiemu, Krzimirzowi Paszyrowi i Kajetanowi Męcińskiemu: że P. Franciszek Borkiewicz na nich i na Michała i Franciszka Jaworskich małżonków, ludziż na Hory na Hynackiego, u Sądow tych — o zniesienie Tranzakcyi w roku 1758 wziętym d. i. traktowa. aktowy Dohr Brzechani z przyległosciami zawartej — żądać podał, i o pomocy Sądu i o sprawę edylność wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mają wiadomości, gdzie oni zostaną, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzić: znajduć się, ochemuż adw. kata tutejszego P. Liebicha z ich szkodą i ich kosztem zastępcy postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwach dziedzić: przepisany rozpoznanie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przywołitym to jest w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli iakim ma Prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał. li albo nakoniec innego sobie Patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najszybsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać musieli.

Józef de Nikorowicz.
Józef de Cronenfels S. P. R. K.
W. Lichoński.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 21 Grudnia 1803 roku.
Lima.